

ΑΙ ΝΤΟΠΡΟΧΟΤΟΒΑ

Ρωμη

**ΠΟΣ ΝΑ ΠΡΟΦΙΛΑΤΟΜΕ
ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΑΣΑ ΚΑΛΟΚΕΡΝΑ
ΤΑ ΔΙΑΡΙΑΣ**

Μετάφρασις: ΧΑΡΑΒΙΔΗ Σ.

ΕΚΔΟΣΙ ΤΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΟΝ 1931.

ALAHAMA

A. I. ΝΤΟΠΡΟΧΟΤΟΒΑ

ΗΟΣ ΝΑ ΠΡΟΦΙΛΑΤΟΜΕ ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΑΣΑ ΚΑΛΟΚΕΡΙΝΑ ΤΑ ΔΙΑΡΙΑΣ

Μετάφρασις: ΧΑΡΑΒΙΔΙ Σ.

ΕΚΔΟΣΙ ΤΙ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙ“
ΡΟΣΤΟΒ-ΔΩΝ 1931.

А. И. ДОБРОХОТОВА

Как уберечь детей от летних поносов

Перевод: ХАРДИДИ С.

ИЗДАНИЕ „КОММУНИСТИС“
РОСТОВ-ДОН 1931 год.

Технический
редактор
Ф. Г. Григориади

Сдана в наб. 25 XII/-31г.
Сдана в печ. 29 XII/-31г.

Упол. Крайлит. № 4618 Заказ № 726 Тираж 400 экземпляров
Ст. ф. Бб 125x176.

Ростов-Дон Типография Греч. Издательства „Коммунистис“

Ο ΠΟΛΕΜΟΝ ΜΕ ΤΑ ΚΑΛΟΚΕΡΝΑ ΤΑ ΔΙΑΡΙΑΣ ΕΝ ΠΟΛΕΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΓΕΡΟΝ ΤΟ ΝΕΟΝ ΤΗΝ ΓΕΝΕΑΝ

Ι ανάπτικει τι βιομιχανίας, τ' αγλίγορον το μεγάλομαν τάγροτιχο νικοκιρίο σχετικα με τεχσάπλομαν. τι σοβχοζίον κε χολχοζίον θέλνε πολα εργατικον δίναμιν. Ι αεργία εχάθεν, τα σιράδας τ' εργάτριον γομύντανε με εκατομίρια γινεκς, που εμπροστα χ' εδύλεθαν σιν παραγογήν. Γίνετε ενεργιτικον σοτσιλιαστικον χτισίμον σ' ύλια τα μέτοπα : γινέχα περ ενεργιτικον μέρος εάτο το χτισίμον. Σα σοβχόζια κε σα χολχόζια : γινεχ πολεμύνε για το νέον το σοσιαλιστικον τιν γεοργίαν, πολεμον να χτίζε νέα υσλόδιας εργασίας. Για να ελεφθερύντανε i γινεχ ασ' ὀσπιτιανον τιν δυλίαν, ντο κεν παραγογικον ανίγυνταν γιάσλιας (βρεφοτροφία) κε πεδίκα πλατίας. Αλα για να επορι i γινέχα να εν πολεμικος στρατιότις σο εργατικον το στράτεμαν, άμον τον άντραν, το πεδίνατς πρεπ να εν ιγινον.

Σο τσαρικον τιν Ροσίαν παρα πολα πεδία εροστέναν χ' επεθάναν· το περισον απατά-πα έσαιε ασα χορία κι' ασά πεδία τι δυλεφταδίον. Ατόρα, ουταν το σοβετικον ε κιβέρνιει πολα φροντίζ για τα πεδία, όνταν ενίγαν

πολα βρεφοτροφια κε χονσυλτάτσιας, τάροςτεμαν κ' ονισιμότιτα πολα ελίφταζανε. Αλ' ομος απόρα πα ακόμαν αροστένε ασιν διάριαν πάρα πολα πεδία, ακόμαν κε σ' εχίνα τα μέρι, όπου ενίγαν γιάσλας κε χονσυλτάτσιας.

Ατο εκείγίτε αετε, ντο σο χορίον εν ζοντανον ακόμαν το παλεον ι ζις, πολα ακόμαν σκοτιναζέαν κε πρόλιπσια εβρίνυνταν.

Ατόρα το χορίον μεταχτίστε. Τ'έναν σάλο άποπτις φιτρόνε νέα χολχόζια. Το παρακάτο τ' ανάπτυγμαν κε το εκσάπλομαν τι χολχοζίον κε γεκικα τι σοσιαλιστικο τι χτισίματος χ' επορι να γίνετε αν ι γινέκα κι περ ενεργιτικον μέρος σιν χινοφέλιμον τιν δυλίαν.

Αν σο ζεστον τον χερού — σον χερον τι δυλίας τι σινχομιδις πολι γινεκ ανανκάσκυνταν νάφινε τα δυλίας-ατυν κε να κάθυνταν σάροστα τα πεδία κεκα — ατο τρχνον χαλαζιονιν θα φερ. Πρεπ "με το παλευ τις εντάμαν να ελεφθερύμες ασα πρόλιπσια ασο ιγιουνομικον τιν εγριχοσίνιαν κε ακαθαρσίαν, με τόπια ενδεμένον : αρόστια ανάμεσα σα πεδία, προπάντον το χαλοχερινον : διάρια τι πεδίον. Ο πόλεμον με τα χαλοχερινα τα διάριας εν μαχιτικον πρόβλιμαν. ονταν ατο εγκεκλιτε επιτιχιμένα θα έχομε τζιπ επιδέον υσλόδιαν να προσελχίζομε τι γινεκς για τιν πραγματοπίζιν τι πιαλέτκας σα τέσερα χρόνια.

ΕΤΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΛΟΚΕΡΙΝΑ ΤΑ ΔΙΑΡΙΑΣ ΙΝΕ ΤΑ ΜΙΚΡΟΒΙΑ.

Ολόγερα-μυν, σον αέραν, σο νερον, σιν γιν ζύνε πάρα πολα πλάζματα, πολα μικρα, — μικρόβια. Απο έναν έναγατα κι φένταν,άμαν ονταν ίνε πολα διαχρίνοματα. Αχα παράδιγμαν.

Θέλουμε σο θερμού γιάχοτ σο σκοτίνων μέρος έναν χορδαν μάδρον πισσομένην αναλιμένον απεις σο νερον. Ιστερα αισέναν δίο μερόνιχτα το χερες φερ σάχταροπράσινου φυτολτοτον φρύχναν. Ατο ι βρύχνα εν ολάκερθι απικλα μικροβίον, πυ με τ'ομάτιαμυν χεπόρεςαιμε να χορίζοματα.

Κι αγα έναν κι άλο παράδιγμαν: το χρεατοζομ ονταν αφίνατο σον θερμον τον χερον απεις ειν κάμαρι, ίστερα αισα 12-24 ώρας θολύτε κε φερ ασκεμον σαπεμένανον μιροδίαν. Ατό·πα εν δυλίαν τι μικροβίον

Αν τα μικρόβια ρύζνε απεις σο γάλαν, ατο πρότα πρότα στιπον χ'ιστερα χαν τιν νόστασιναθες. Αν τα μικρόβια ρύζνε αισο φαιν σον στόμαχον κε ειντέρια τι πεδι, ατα εχι επορυν να πλεθίνε κε να φέρνε τιν διάριεν.

Τα πλέον επιχίνδινα για το μορον (βρέφος) ντο βιζαν ίνε τ'ιντερικα μικρόβια. Ατα ζύνε σα πλεον χαμελα τα μέρι τ'ιντερίον τι χτινίον κε τ'ανθροπίον κε απο δισεκατομίρια εβγένε αισο περιτόματα (μυρταροσίνιας) Τιντερικα τα μικρόβια εβρίνηταν παντο, οπο επορυν. Προπάντον επιχίνδινα για τιν ιγίαν ίνε τα εντεροβαχτιρίδια τ'ανθροπίον, πυ ίνε άροτι ασιν διάριαν.

ΠΟΣ ΡΥΖΝΕ Τ'ΕΝΤΕΡΙΚΑ ΤΑ ΒΑΧΤΙΡΙΔΙΑ ΣΙ ΠΕΔΙ ΤΟ ΦΑΙΝ

Αισ'όλον σιχνα τ'ιντερικα βαχτιρίδια μυρταρίζνε το γάλαν σο άλμεγμαν. Σα παλεα τα μικρα τα νικοχιρίαμυν το χτίνον φιλάγετε το περισον ακάθαρτα. Βέβαι σο μονονικοκίρικον το νικοχιρίον κ'εβρίετε πετονένεν πάτομαν, πιον να πλίσσετε με το νερον, ντο σβρίετε σο χαλοβάλμένον το νικοχιρίον. Τα νέα τ'ασσι-

ρένια τα στρογγίδια σίρχυνται απαν σα παλιά κε διαμιας
απά πα λερύνται. Κε μόνον δίο φορας τον χρό-
νον τα χύσσκια χυδαλίνυνται ασο μαντριν. Βέβαια με
τάκιον φίλαγμαν τι μαντρι τ'ιθακ ει χτινι απαν πολα-
νέφχυνται τα εντερικα τα μικρόνια. Το σοστον να λέ-
γομε ο καθαρέσα ο ιχοχίρα προσπαθι να πλιν τα ροια
με ζεστον νερον, αλα διστιχος ατο πάντα κι γίνεται.

Κ'ιαμ' τ'αχάθαρτον τι χτινι τ'υραδ, ντο λαιζ το
χτίνον σον χερον τ'αλμεγματι! Απάτο ρύγνε σο γάλαν
παραπαν μικρόνια, παρα όσον τζανκλίγνε τ'αραπας τα
τεκίρια.

Δετε-πα με το παλεον τον τρόπον τι δικοπαρο-
ματι τι νικοχίριον τι χτινι, το γάλαν σιν αρχιν γίνεται
αχάθαρτον ασα ιντερικα μικρόνια. Ιστερα απατο, όνται
αίχον γάλαν στεκ σο θερμον το μέρος, ο αριθμος τι
μικροδίον πλεθιν πάρχ πολα αγλίγορα. Αν αίχον γάλαν
έβραστον δόγχετε σο πεδιν, άλια ατα τα μικρόνια ρύ-
γνε σ'ιντεροφολιδ τι πεδι.

Το βραζμένον το γάλαν σκοτον τα μικρόνια.

Γιατατο το βραστον το γάλαν σάτο μερέαν κεσσ
ζέδον, αν κι θα λερύται ίστερα ασο βράσιμον.

Ας'όλον σιγνα το βραζμένον το γάλαν με μικρό-
νισ, ντο χυδαλον τα μιας. Για τιν μίαν νόμος κεγρά-
φεν. Ατε σίρχεται απαν σα κόπρια, σάπόπατος, σα τό-
πλίκια περ μικρόνια σα μυντζύριατς, σα ποδάριατς κε-
κεκι πάι κάθεται σο γάλαν κε πλιν απεις τα μικρόνια.
Κάθενα σο ποτιρ, σο πιάτον, σο χυλιαρ κιάφιν εκι απεις
τα μικρόνια, πια έφερεν. Κέμις εκερόμε, ντο ασέσαν
μικροδίον αγλίγορα γίνταις διεσεχατομίρια. Τα μιας ίνε
τ κακι εγχτιε τι μορο.

Αναβά το γάλαν το μόλιζμαν ασα ιντερίκα βαχτιρέδια γίνετε κε μέσον τι νερού.

Το νερον: απες σο χαλιδ το παραπαν στεκ σ' ανιχτα τα βέτριας. Ρύζης απες τα μίας, έρχυνταν να ζέσα μιρίσκονταν το νερον κε λαιζνε τ' υράδιατυν απανχες σιν βέτραν. Πολα φορας ι μαστρακα πλεβ απαν σο νερον, έρτε ένας κι' άλος πέρνατο με τα λερα τα σσέρια, ταλτυρέθιατο σο βέτρου πέρνε νερον κε πιν. Κε μόνον να πλίνε το βιζοροι, γιάχοτ τα σσέδια τι πεδι, γιάχοτ τα σσέδια του πρόσωποναθε, θα ρύζης τα μικρόδια σο επόμαν τι πεδι κι' απεκι σιντεροφολιδ.

Αχόμαν περισόσερον φόδον εες το πεδιν άνταν αρχινα να σίρχετε απαν σο πάτομαν, απαν σ' οπίον πατόνε με τα λερα τα ποδάρια ι ανθροπ κε τρέχνε τα ζέσα, πια αφίνε όχι μοναχον αγνάρια ασα ποδάριατυν, - αλα κε κόπρια.

Κε άλον ατο ι ακαθαρσία, πυ εν γομάτον μικρόδια, - σος σ' ιντεροφολιδ τι πεδι, επιδι το πεδιν άλια σιρ σο επόμαναθες.

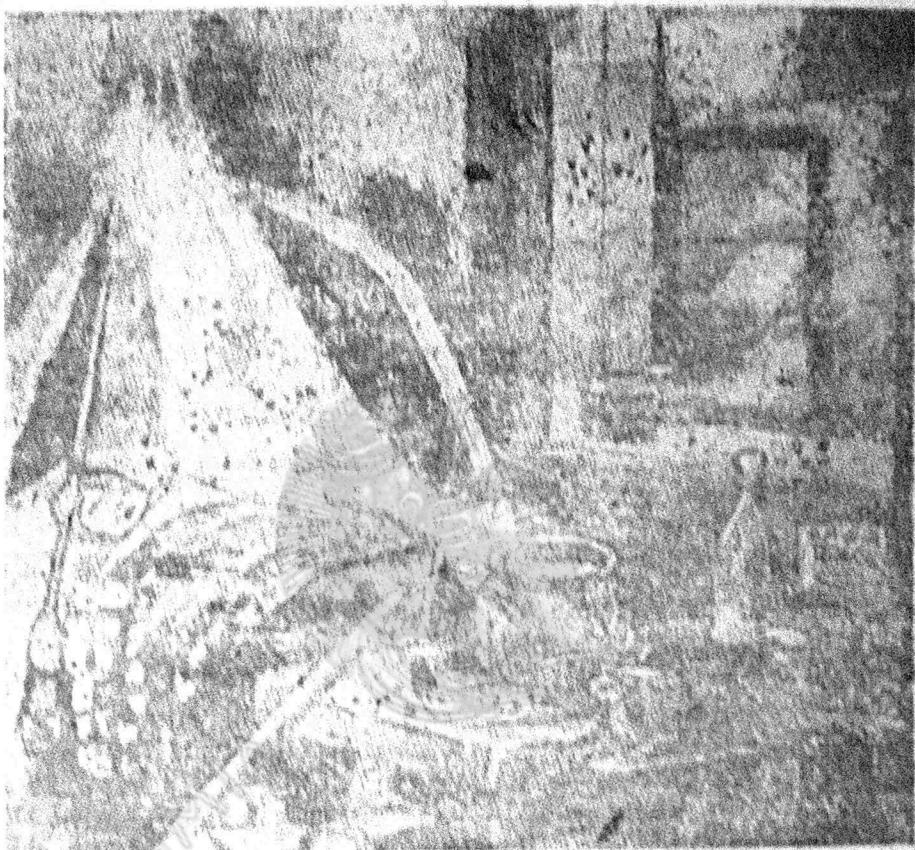
ΝΤΟ ΓΙΝΕΤΕ ΣΟΝ ΟΡΓΑΝΙΖΜΟΝ ΤΙ ΠΕΔΙ, ΑΝ Σ' ΙΝΤΕΡΟΦΟΛΙΔΝΑΘΕΣ ΠΛΕΘΙΝΕ ΤΑ ΜΙΚΡΟΒΙΔ

Το πεδιν τρανιν αδιάχοπα κι' αναπτίετε.

Σου πρότον χρόνον τι ζοίσαθες τρία φορας μεγαλον το βάροςαθες ας' αδίνατον το νεογένιτον, πιον λαπυδεβ, γίνετε μικρος ανθροπος, πυ κυνίτε απαν σα παδάριαθες.

Για να επορι το πεδιν κανονικα να τρανιν κε γ' αναπτίετε, ατο πρεπ κανονικα να τρέφετε.

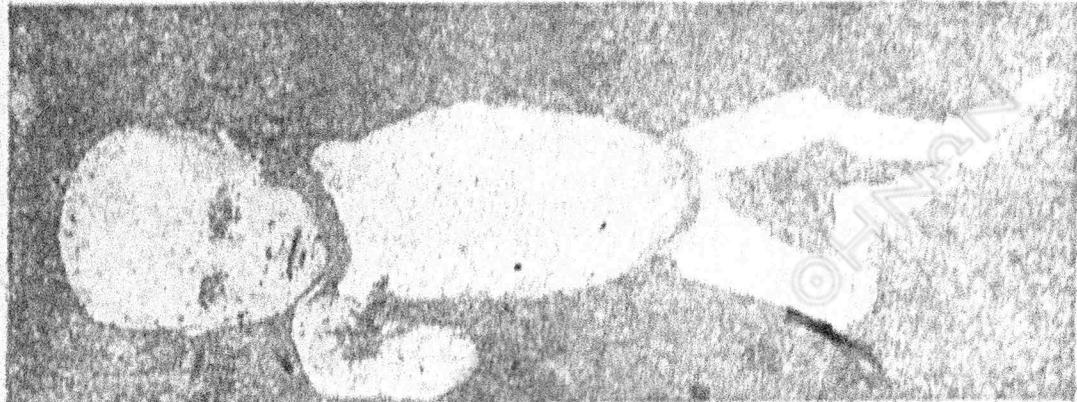
Ι χόνιφες τι φαγί σον στόμαχον κε σίντερια γίνεται με τιν δούλιαν ιδιέτερον χονεφτικον Σορίου, που γίντανε ασα χονεφτικα δργανα. Το φαγίν πίον επισέθην κακά διέδασκετε, απορορίετε σο έμαν κ'εκσαδέφκετε για να τρανιν το σόμαν κε για τιν δυλιαν τ'οργανίου.

Ιν. 1 Τα μία φέρνε το μήλισμα σο φαγί, και απομένει ανιγρυπον.

Λν σίντεροφολιδ ρύζια μικρόδια, ατα αρχινον να πλεθίνε κε να εθγάλε θλαβερα οδίας-φαρμάκια. Τα φαρμάκια ενεργουν σα τιχόματα, σα περτέδες τ'ιντερίον αλάζεταιν επεκεργασίαν τι Σορίου τι χόνιφες κε γίνταν ετια να επενίνε πολλα τα τιχόματα τ'ιντερίον. Εξεστίας τ'απενεδής το φαγίν-πα κ'επορι ν'αποροφίατα. Τ'ιγρον ι μάσα, πιον εν διαλιψένον με τα χονεφτικα τα Σορία, έρτε κάθηγεν

πόλικα αμο Σορερα κόπτρια-κ' ατς αργίνα i διάρια. Το πέδιν αργίνα να τινα κε να τατινουν. Το τριανταφίλινην, να παχυλον το πεδιν με τα Σοντανα τ' οράνια φερ γέρονος
όπσιν, γίνετε δισκολοκύντον, συρρύτε, αντζακ χρατίστε
ε' ατο i Σοι. Πολα πεδια αποθάνες c' αίκον κατάστασιν κε
αν λαρύνταν πα iστερα απο πολα κερον.

Ιχ. 2. Πεδιν πε αλιγάσσεν ασω διάριαν

ΤΑ ΝΕΔΙΑ, Ή ΤΡΕΦΚΥΝΤΑΝ ΜΕ ΤΙ ΧΤΙΝΙ ΤΟ ΓΑΛΑΝ ΠΟΛΛ ΣΙΧΝΑ ΑΡΟΣΤΕΝΕ ΛΣΙΝ ΔΙΑΡΙΑΝ

Σα κονσικτάνσιας i γιατρι λέγει τι μανάδες να
βιβαλίζει τα πεδία ασο τσιτσιν κε να μι αποβιβαλίζ-
νατα, να μι αποκολλήνατα νια τιν άνικσιν κε νικ κε
το καλοκερ. Ηρό πολο εν γνωστον, υπο με το τεγχιταν
το θρέπτε μον πολα περισσον αροστένε κι' αποθάνε τα
πεδία, παρα με το βιβάλιμαν.

Κανονικα για τρέφετε σίρεν, υχ περ αδιάχοπα το
φαγιν, υπο γριάσσετε κε όζον γριάσσετετε. Εκζον απο
πρεπ ακόμαν το φαιν καλα να χονέφχετε σου στόμαχου
κε c'ιντέρια.

Ιχ. 3 Ιγινον πεδιν, πιο εβιζαλίεν ασιν μάναν

Ατο κατάγετε ασα διο ετίας. Πρότα-πρότα το γάλαν το ζόον (εγιδι, χτινι) πολα έφκολα μολίνετε ασα μικρόβια. Αλα όνταν ο μάνα βιζαλίς, ατότε ει πεδιν το στόμαν ρύζινε μικρόβια, μόνον όνταν ο μάνα δι το πεδιν το ταιτσιν με τ'άπλιτα τα σσέριατε, αν ατε καλα κι νίφκετε με καθαρον νερον.

Εκ δευτέρου, δυταν ο μάνα βιζαλίς το πεδιν, ατο γίνετε κιάλο δινατον κε ιγιινον κ'ατο εν ασόλον το κιριότερον. Τι μάνας το γάλαν εν ασόλον το κατάλιλον φαγιν για το θρέφος. Ατο έφκολα χονέφκετε κε αποροφίστε. Τι χτινι το γάλαν διεσκολότερα χονόφκετε. Ι χόνεφσιαθες εν τρανον παραφόρτομαν για τι δυλίαν τι στομαχι κε τ'ιντερίον τι μορι.

Οζον αδίνατον εν το πεδιν, ατόσον επικίνδινα ίνε για τατο τα μικρόβια κε πολα έφκολα αροστεν ασιν διάδριαν-

Σ' ἀσσκεμόν το τέρεμαν, το πόλα το πέσιμον εξ νεδραγμένα, σα λερά τ' ενκύνια, τα δακτύλια τ' εντομίον, το λύσιμον τι πεδί ασο μέτρον χ' απαν, το αχέθαρτον ο αέρας—ατάπα άλια αδινατίζε τα δινάμις τι πεδί.

Ούταν ι μάνα ι ίδια βίζαλις το πεδίν, ατο γίνετε δινατον κε βασταερον. Αν τα μικρόβια ρύζης σου στόμαχοναθε για σιντέριαθε ατα κιερτάγνε ατόσου καταστρεφτικόν δυλίαν αμον το εφτάγνε με το τεχνίτον το βίζαγμαν. Για τατο τι μάνας το γάλαν προφίλατ τα πεδία ασιν διάριαν κε ασ' αλα τάροστιας.

ΤΟ ΚΑΛΟΚΕΡ ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΚΓΑΔΟ ΣΙΧΝΑ ΑΡΟΣΤΕΝΕ ΑΣΙΝ ΔΙΑΡΙΑΝ

Οπος άλια τα ζουτανα πλάζματα τα μικρόβια πα επορύνε να πλεθίνε μόνον σιν θέρμιαν. Κάθα ένας ιχοχιρτς κε ιχοκίρισα καλα εκσέρνε, πος τα επόρα καλα φιτρύνε σου θερμον του χερον κε άσσκεμα σου χρίν του χερον.

Σο θερμον κε κατάλιλον για τα μικρόβια περιβάλον, το κάθα έναν το μικρόβιον, πω ρυζ σο φαγιν, αγλιγορα πλεθιν κε α;ατο γίνταν έναν σίραν μικρόβια.

Αν σου θερμον του χερον το ζομιν κε το γάλαν καλάυνταν σέναν ψερονιχτ, σιν ζέστιαν ατο γίνετε σα κάμποςα όρας απες. Για τατο εν ατόσου πόλα επιχίνδινον το καλοχερινον ι ζέστια σα μικρα πεδία.

Κε εκσον ατο το καλοχερ επιδι εν τοζ κε πόλα μίας τα μικρόβια κιάλο έφκολα ρύζης σο φαγιν.

Τζιπ τρανον σιμαζίαν εσς κε το περιετατικον, ντο ο οργανιζμον τι πεδί, αδινατιν σιν ζέστιαν. Ι ζέστια σκόρπιον του ιλικιαζμένον του άνθρωπον πα αδινατιζ. Σιν

ζέστιαν ο ἀνθροπον κασσες εκίνο τιν ευέργιαν κα τιν δίναμιν ντο ίσσεν σον χρίον του χερού. Χρ.τερά δυλεός το κιφαλ, κι'άλο-ολίγον εν το φιτσχεν : δίναμι, χαμελιν : δυλία τι στεμαχο-ιντερίκυ τι ζαλίνα, ολιγοστεβ : ανάνκη τι φοι κε περισεβ : επιθιμία να τιν κακις.

Το μορον ασον ιλικιαζμένον πόλα μποφρό ασυνζέστιαν κι'ασιν φύρκαν. Σον δρόμον εν Ζέστια, πεν είλεν το μορον απομέν σο φορκιστον το καλιθ απες. Ι καρδόπονες : μίνα, για να ελεφθερον το πεδιν ασαμίας, και πετουν απανκες σο μιτίναθε, σ'ο τίαθε με σο στομαγαθε, θέχιατο απες σο κυνιν κε τζυπόνιατο με σκάπαζρα.

Το μορον άλο πόλα φυρχιετε: ατο κίτε όλευ τιν μέραν άλος διόλο νεόραγμένον ασο ίρδος, όπος σο λετρον, χλομον, ακίντον, αδινατιζμένον. Με το ίρδος εντάμαν το πεδιν χαν πόλα, νερον, πιον αποτελι το πλέον χριον μέρος :: τροφις κε πιον εν χριαζόμενον για το παλοσαθε. Ασο πόλα το χάσιμον τι νερο το τίλικατκον το ξομαν τι πεδι ταπινον κε αδινατι. Ο ιλικιαζμένον ο ἀνθροπον καλι εκσερ πος το καλοκερ γράσσκετε πόλα να πην κακις. Οντων ο γορέτες πάι σο γραφ πάντα εφοδιάσσκετε με το νερον γιάχοτ με το κόδας. Το μικρον το πεδιν πα δυλέό: τα πρότα μήνας τη Σούθασε λαι, τα σσέριαθε κε τα ποδάριαθε, σα πρότα τα μήνας σίρχετε τζορχανίετε, στεκ απαν ζα ποδάρια, κε σε τέλος τι πρότι τι γρούν αρχινα κε τρεσσ. Ατο τιν δυλιαναθε ι ιλικιαζμέν κι λογαριάζνατο κε τα συνθιζμένα άγαθα γάλαν άλο τίδεν κι διγύριτο να πιν.

Αμον το χερέντε τ'άσσχεμα τ'αρδεμένον το φι-
τον και μαρέντε και έχεπτάτε ασα βρύχνας κι'ασάλα
τα περάσιτα, αυτό το πεδίν πα χορίς ποτιν γίνετε αδί-
νατον και ακίντον και ολίγον αντίστεκ (αντέχι) αντίκρι
σα μικρόβια, που ίνε επικίνδινα για τατο.

ΗΟΣ ΠΕΡΑΝΕ (ΔΙΕΡΧΟΝΤΕ) ΤΑ ΔΙΑΡΙΑ ΣΑ ΠΕΔΙΑ

Σδλια τα πεδία το χαλοχερνον : διάρια κι'αρχινε
ινος λογις, σδλια τα πεδία πα ινος λογις κι δεβεν. Ι
πορία τ'αρόστιας εχεπτίετε ασα διάφορα τα σινθίκας.

Αξιν ελικίαν. Οσον μικραν εν το μορον, ατόσον
βαρέα περα : διάριαθε, ατόσον περισον φόβον εσε το
πεδίν ασιν διάριαν κι'ατόσον αργα λαρύτε το πεδίν αν
απομεν ζοντανον.

Αξιν κατάστασιν τ'ιγιας τι πεδί. Αν το πεδίν
ασιν διάριαν χ'εμπροστα ίσσεν άλο αρόστιαν π.χ. γριπ,
κεκίτζο, ραχίτιν, ατότες : διάρια περα πολα βαρέα και
αγλίγορα φερ σαν θάνατον το πεδίν.

Αξιν τροφιν. Τι τσίτει το γάλαν εν το χαλι-
τερον γιατρικον ασιν διάριαν.

Ας άλεν σιχνα : αρόστια αρχις απολίγον — ολί-
γον, αλα ίνε περίστασια, όνταν : διάρια αρχινα διαμιας.
Το σινθίζμενον το πεδίν αρχινα σιχνα να μυρταρις δέχα
φορας το ιμερόνικτον και κιάλο πολα. Ι έπει τι μυρ-
ταροσίνιασαθε-πα αλας. Τα πεδία, πια ξιζάνε μάνας
γάλαν : μυρταροσίνια-τον εν κίτρινον αμον γαρτζίτσαν,
μιρις στικέαν, αλίφκετε σπαν σένχύνια και ολίγον βρέ-
σσιατα. Ουταν τα μορα θρέφκυνταν με χτινι γάλαν :
μυρταροσίνιατον εν αλίγον ανιχτον χρόμαν και εν σπι-
ζτον.

Σιν διάριαν σα χάπια περίπτωσια τα μυρταροσίνιας ομιάνε φύστορον με το χρομιδ — σ' ατα απες εβρίετε πολα πρασινάδαν κι' άς πρα κύεστια. Σε άλα περίπτωσια ατα ίνε αφριζμένα (χιοπιχλία), πράσινα· σα βαρέα τα περίπτωσια — δλος διόλυ νερυλα, πρασινοτα, ανακατομένα με βυμπακοτα κύεστια.

Με τιν διάριαν ενύνταντε τ' αγαγυλίαμαν κε το κερέραμαν (ετρέπειμαν). Σιν αρχιν το ετρέπειμον φένετε έναν διο φορας το ιμερονιχτ, έτερα δινατύτα κε αρχινα αμαν άμα κυρτα το πεδιν γάλαν γιάχοτ νερον.

Με το δινάμομαν τι διάριας κε τι ετρεπειματι θλεν ι όπι τι πεδι αλάετε; ασο τριανταφιλιν γίνετε σαχταριαρ, χοματιαρ. Το παχυλον το κορμίναθε κερένετε. Το πετσιν σιν κιλιαγαθες αφκα συφρον άμον πανταλον, πυ κεν ραμένον απαν σο πόι. Τι προσοπίαθε τα μιαδιας κειμιτύντανε, τ' ομάτιαθε φίγυνταν απες, ολόγερα, ομάτιαθε σχιματίντανε ετρονκιλόματα. Τα ισέρια σε τα ποδάριαθε κριόνε: Ι λαλιαθε γίνετε βραχνιαζμέχον. Το βρέγμαναθε φοσίετε απες, σαν πος χαλάετε.

Το πεδιν γίνετε μαργομένον, ακίνιτον κε αδιαφόρεβαν τερι κάπου μακρα (παγον κε τερι). Σ' αίκον κατάστασιν, όνταν έρτε το πεδιν το παραπαν καταστρέψετε.

Αν ι αρόστια εκσακολυθα (σιριντιρέφχετε) κε το πεδιν εσς άσκεμον τέρεμαν, τι πεδι τ' ομάτια ερκύνε (τσιμλύνε), σ' ομάτιαθε απαν έρτε άσπρον.

Σο πετσιναθε, προπάντον σο κιφαλ κε σα χολαμέριαθε γίντανε φαγύρας, γανχρόματα κε σερέματα. Ας οτία τρεςς κάποτε ερχον.

Πολα δίξχολον εν να γυρταρέψετε αίκον πεδιν.

Αλα αν τιχεν κε λαρύτε·πα, το πεδιν πολα μίνας
απομεν αδινατον κε μαργομένον.

Για να χαλίτερο το πεδιν, για να φερ τα δινά-
μις·αθε πρεπ πολα εβδομάδας κε μίνας ακόμαν ακατά-
παφτα να φροντίζομε γιατατο.

Σα χάπια περίπτωσια οα χαλοκερίνα τα διάριας
ζι πεδι τα μυρταροςινιας φέντανε μίχας, έμαν χ'έρχον.

Τα μυρταροςινιας ί·ε μόνον βαθικόχινον λέραιν
(λιακιάν). Αίκα διάριας λέγνατα διάριας με έμαν (εμα-
τηρα διάριας).

Σα διάριας με έμαν τα πεδια βασανίνταν πολα,
επιδι παντοτινα σπίχχυνταν, θέλνε να μυρταρίζε (πάγνε
οχεσικες).

Τ' ολίγον τρανα τα πεδια θέλνε δλεν τιν ιμέραν
να χάθυνταν απαν σο τζυχαλ. Ατο ι διάθεσι να πάγνε
οχεσικες φερ πολα πόνια. Το πεδιν σιντζακύτε αζον
πόνον κε τζαι. Σιχνα 's' αίκα διάθεσια ανίγετε φαρ-
δέα τ' οπιςθινον ι διοδος (πρόχοτ) κε εβγον εκς ας' άλεν
τ' αφκα το μέρος τ' ιντερίον·το ίσον τ' ιντερ.

Ι διάρια με το έμαν πολα βαριν αρόστιαν εν,
πολα φορας φερ ζον θάνατον το πεδιν, κε σο χαλίτερον
τιν περίπτωσιν πολα αδινατίζιατο (εχαντλι τα δινάμι-
σαθες).

Ατο ι αρόστια εν πολα μεταδοτικον. Ατο δόχχετε
όχι μόνον αζο πεδιν σο πεδιν, αλα κε αζο πεδιν ζον
ιλικιαζμένον κε τ' αντίθετον, αζον ιλικιαζμένον σο
πεδιν.

ΑΓΟΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΣΑ ΚΑΛΟΚΕΡΝΑ ΤΑ ΔΙΑΡΙΑΣ ΕΝ ΑΓΟΝΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟΝ ΤΙ ΖΙΣ

Ιδαμε, υπό το κατεφθίαν το έτιον για τα καλοκερνά διάριας εν το μόλιςμαν τι φαι ασα μιχρόβια. Το φαιν πα ποδροτίστε ονταν τα ζόα, υπό δήγυς γάλαν φιλαγγηταν ακάθαρτα, ονταν : μάνα κεν καθαρέσα, ονταν εν ακάθαρτον : κατικία. Εναν πα στία ιν τα μίας.

Το τεχνιτον το φάΐραν κε τ' ακανόνιςτον θρηπιμον τι πεδί, το πολα το χόλισμαν τι πεδί, : φύρχα κε τ' ασσχεμον το τέρεμαν, ώλιαγ πια αδινατίζνε τη θινάμις τι πεδί, γινταν στία να εκσαπλύνταν κε να αναπτίγυνταν τα καλοκερνά τα διάριας.

Μ' έντη λόγον, εμ το κατεφθίαν το έτιον τι διάριας, εμ εχίγο, υπό βοιθα να αγαπτίγυτε : διάρια εν στενα σιγδεμένα με το παλεον, τ' αντιγυνον τιν ζετι χορί.

Πος επορύμε να καταπολεμύμε τιν ακαθαρσίαν κε τα μίας, αν συριχ ζιν κατικίαν εβρίστε το μαντριν με τα παντοτινα τα χύσσκια κε τα χυσσχοζόμια; Το χύσσκ εν κατάλιλον τόπος, για να τεριατέφχυνταν ολόγρα σιρία μίας. Ποσα μιχρόβια κυβαλυν σα ποδάριατουν επα τα αμέτρετα τα σιρία τα μίας!

Επορί-μι ο χορέτες μονονικοχίρτε να χτιζ καλον, φετινον, θερμον κε πετονένεν μαντριν για το χτίνον;

Το χορέτκον το κολιδ εγτίεν με τα μικρα τα καραθίρια χογις παραθιρόφιλα, χορις ασριστίρια. Το πεδιν τρανιν χορις φος, ζιν φύρχαν, σον μολιζμένον, σον χαλαζμένον τον αέραν. Ι μάνα δλεν τιν μφέραν

γιρουκλόςσκετε σο νικοκιρίοντες, ατε κ' εσσ ουρον να ταρι το πεδιν, κ' εσσ ουρον να εβγάλιστο σον αέραν. Τ' ἀσσκέμον το τέρεμαν, : λιφταζέα τ' θλονος κε τι καθαρο ταέρα ίνε ετίας πο το πεδιν γίνεται αδίνατον κε χλομον, έφρολα αροστεν ασα διάφορα τ' αρβετιας, καθος κε ασιν διάριαν.

Μόνον ονταν μεταχτίετε όλεν : ζις, όλια τα οσλόδιας σο χορέτκον τιν ζοιν επορουν να καταπλεμίνεται τα καλοκερινα τα διάριας.

Ατόρα ασιν ρίζαν μεταχλόςσκετε το χορέτκον το νικοκιρίον. Τα κοματυργιαζμένα, τα μικρα νικοκιρία ανύνταιν σα κολχόδια, κινονικοπιν τιν εργασίαντον κε με τα κινα τα μέσα αγοράζνε νέα τελιοπιμένα γεοργικα μηγανας. Ι μιχανοπίσι τι γεοργικυ τι νικοκιρίο εφρολιν τιν δυλίαν τι χορέτα, περισεβ το έσοδον (το κελιρ, ταχοτ), το ισόδιμαν τι χορέτκυ νι νικοκιρίο. Εντάμαν με το μεταχτίσιμον τι νικοκιρίο μεταχτίετε κε : ζις σο γρίον.

Ι καλχόδινκι λικβιταρίζνε τιν αγραματοσίνιατον γενικα καθος κε τιν αγραματοσίνιατον σιν ιριονομίαν. Σιν δυλίαν τι σοτσιαλιστικυ χτισίματος, ντο βραζ, προ-σελκίστε κε i γινέχα — : δυλίατς τα δινάμισατς χριάσκινταιν για τιν χόραν, χορις ατα να διαβένομε κι γίνεται. Το χτισίμον κινθν μαχιρίον, βρεφοτροφίον, πλισταρίον, ελεφτερόνε τιν γινέχα ας οσπιτιανον τιν φροντίδαν κε το τέρεμαν τι πεδίον κε δίγνατεν το μινχιν να καταγίνεται με το κινοφέλιμον τιν δυλίαν.

Σα κολχόδια επορι επιτιχιμένα να γίνεται αγόνας εναντίον σα καλοκερινα τα διάριας. Εκίνο, πιον έτον για τον μονονικοκιρ αδίνατον — το να χτίστε καλον καλιέ

χε μαντριν — για το κολχού επορι να γίνετε με τα
χινά τα μέσα.

Σο κολχού επορι να γίνετε ενεργιτικον αγόνας
εναντίον σα μίας: επορυν να χτίνυνταν τσυπομένα για
για τα τζοπλίκια, επορι με τον χερον να κυβαλίστε το χυσσκ.

Μόνον σο κολχού επορόνε : χορετ να νυνίζνε για
να χτίζνε ιγιινα, φοτινα κατικίας.

Ι πίρα έδικσεν, ντο σα καλα τα πεδικα τ' οσπίτια
χίνε καλοκερνα διάριας. Τα καλχόζια έχνε το μιγκιν
να οργανόνται καλα γιάσλιας για τα πεδία.

Σα γιάσλιας τα πεδία καλα τερύνατα, φιλάτνατα
καθαρα, ταχτικα φάζνατα. Τα πεδία τι γιάσλιας κι
αροστένε ασιν διάριαν, αν σ'οσπιτ-πα έχνε καλον τέρεμαν.

Τα γιάσλιας ακομαν μαθίζνε τιν μάναν, πος να
εφτάι, για να μι σ'οσπιτ-πα καταστρεψ το πεδιν, αν
προφιλάτιατο ασιν διάριαν κε ασάλα τάροστιας.

Σο κάθε έναν κολχού πρεπ να χτίνυνταν γιάσλιας.
Για τατο πρεπ να φροντίζνε i idii i κολχόζνικι. Πρεπ
i κολχόζνικι να οργανόνται καλχόζια γαλατι μαγιρία,
απότου να δύχκετε ιγιινον φαιν σα πεδία τι γιάσλιας.

Ι καλχόζνιτσα i μιτέρα πρεπ να εκεσρ, πος να
προφιλατ ασιν διάριαν το πεδιν σέκινα τα όρας, δυταν
το πεδιν εβρίστε σοσπιτ.

ΠΟΣ Σ'ΟΣΠΙΤ ΑΠΕΣ ΝΑ ΠΡΟΦΙΛΑΤΟΜΕ ΤΑ ΠΕΔΙΑ ΑΣΙΝ ΔΙΑΡΙΑΝ

„Εναν χυλιαρ κατραν καταστρεψ ολάκερον βγρελ
μελ“. Ολια τα επιτιχίας τι βρεφοτροφόν, όλον i εφτι-
χία τι πεδίον επορι να χάτε, αν i μάνα κλιδον το πε-
διν σόσπιτ κε κ'εχτελα όλια εκίνα τα προφιλαχτικα μέτρα,
πυ χριάσκουνταν, για να προφιλατ το πεδιν ασιν διάριαν.

Άτα τα προφίλαχτικά μέτρα κήνε πολίπλοκα κε
πρέπει να εγκαταλάτη καθαίνας μάνα.

Όλα τα μέτρα για τιν γύιαν, που επορυν για εγκατα-
λάτη ολιού διυλεψτάδες, εμπένει σο γιανονομικον το μίνιμο.
Άτα πρέπει να εφαρμόζεται και στην Σεις και στην δυλίδια. Για
την καλχόλυτσαν-μάναν τ' γιανονομικον το μίνιμο δεσον
αφορά για το προφίλαχτικό τι πεδί αέριν διάριαν ει το
ακόλυθον.

Ix. 4. Τα πεδία σα γάλιας.

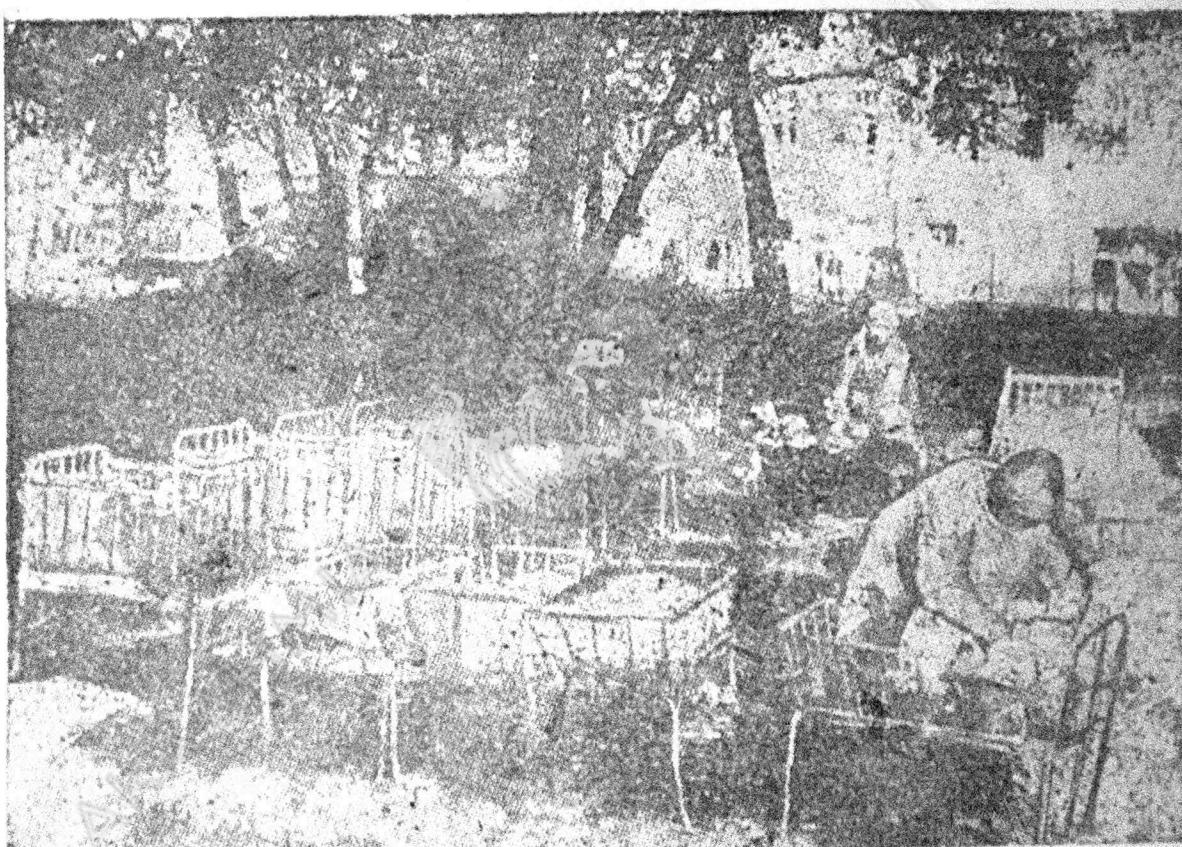
Πρέπει να συμον κανις το πεδίν φορεμένος καθαρα
και με καθαροπλιμένα εσέρια: σα εσέρια, προπάντον σα
νίσσια επορυν να ίνε μιχρόβια, πυ φέρνε τιν αρόστιαν.

Αναβα τι μάνας το γάλαν αλο τίδεν κι πρέπει να
δίγομε το μορον χορις τιν σινβυλιν τι γιατρο.

Το φαίνεται πωρίστε ασα βρεφοτροφία πήρεται να φιλάθεται σε χρίου το μέρος και σε ίδιον το σχέδιο. Ουταν εφερόντος, προπάντον δύιοι σατόσον καθαρού σχέδιος, εμπορεύνεται ρύζια απός μικρόδια.

Το πεδίν χριάσσετε να γίνεται με βραβμένου χρίου νερού.

Τα πεγνίδια, που θα γίνεται να πλίσκονται και πρέπει να διομάται το πεδίν.

Ιχ. 5. Το πεδίν τι βρεφοτροφίου σου αέραν.

Πρώτη να δίχκυνται σε πεδίν πεγνίδια, πρέπει απ' εμπροστά να πλίσκονται με το βραστόν το νερού.

Αν το πεδίν κρεμίζεται πάτομαν απαν το πεγνίδι για το βιζορόι, από πρέπει εκ νέου να πλίσσετε.

Για να φιλάτομε τα σχέδια ασα μίας, πρέπει να τιλίζομαται σε καθαρού πεσσούρ και πρώτο να μετα-

χιρίσκυμαστα πρέπει να δράσοματα για να χαστούμενα
με το βραστόν το νερόν.

Ολια τάπομινάρια τι πισσούμι (θρυμύλια) γιαχοτ τά-
πομινάρια ασα φαγία πρέπει σο χιφαλ απαν να σπουνχίου-
ταν ασα σκαρνία κε ασο πάτομαν.

Κι πρέπει να τιλίζομε το πεδίν. Ονταν εν Κέστια
γίνετε να φορίζοματο έναν ιποκάμισον για νάφινοματο
εγδίτον ασο ενκυνιάζομε μόνον τα ποδάριαθες, τάναμεσα.
Με ταίκον το λαφρον τιν φορεσίαν επορι x' άλο χαλίου
να πέραν σο πεδίν : θέριμα κε πολα κι ζεστεν το χορ-
μινάθες.

Πρέπει να κρατόμε το πεδίν σου αέραν ιμέραν κε
νίκταν ασο τιλίζοματο με σσκέπταζμαν για τα κυνύπια.

Να μί αφίνομε το πεδίν να λαπυδεβ απαν σο
λερον το πάτομαν.

Πρέπει να ποτίζομε σιχνα το πεδίν σιν Κέστιαν να
δήγοματο με το χυλιαρ βραζμένον νερον χορις Σάχαριν.

Κάθαν ιμέραν πρέπει να λύζομε το πεδίν.

ΠΟΣ ΝΑ ΠΟΛΕΜΥΜΕ ΤΙΝ ΔΙΑΡΙΑΝ

Σο παλεον το χορέτκον τι ζις τα σινιθιζμένα επί-
γαν αέτες. Ονταν το πεδίν εροστένεν ασιν διάριαν επερ-
μέναιν „ιμπορι άβριον να λαφρίγιατο“. Εκιτα ασο εσι-
βυλέφχυταν τι γιτονάδας κε τι χαλομανάδας, ερχίναναν
άμον το εθέλνανε (χατα κε τ'εκινέτερον τιν γνόμιν) να
γιατρέψε το πεδίν. Ιστερα εκυβάλνανατο σιν εκλισίαν
να „χινονίζνατο“, κε ατότες μόνον, όνταν τε πεδίν
επεμένενατο ιμπζον πζιν έδικνανατο του γιατρον.

Ας αίκαν „λάρομαν“ δεν κέρδισεν. Όλου ο κακού ο γιατρού χεπορί να λαρού το πεδίν, πιον φαρμακύτε κε συμου σου θάνατον (εν ετιμοθάνατον). Τιν αρδετιαν πρέπει να λαρόνοματο ασιν αρχιν με τον νυν κε να δέχησημε τάροστον το πεδίν σο χιφαλ απαν του γιατρού.

Ι διάρια βαριν αρδετιαν εν, επορί σα 3 ημέρας απεις να χαν τα πεδίν. Κάθε λεπτον ακριβα κοστικ ια πρέπει να εγριχύμε να βοιθύμε το πεδίν πριν να τερίστοι ο γιατρού.

Το πρότον i βοιθια σιν διάριαν εν, να δίγομε ανάπαθην τον στόμαχον κε τιντέρια. Εμις υζει εκσέρομε, πος σο χονεφτικον τον σολίναν γίνετε τρανον δυλίαν για τιν χόνεβσιν τι φαγι.

Πρέπει να ελεφθερόμορε τον στόμαχον κε τιντέρια ασιν δυλίαν να μι δίγομε το πεδίν φαγιν, να αφίνοματο να πινα 6-12 δρας. Ονταν πινα όχι μόνον να μι δίγοματο χτινι γάλαν, αλα κε να μι βιζαλίζιατο i μάνα μόνον να δίγοματο βραστον νερον χορις Σάχαρι.

Να ποτίζοματο απολίγον, αλα σιγνα, για να πιν όνταν πινα όχι ολιγότερον ασα 2 ποτίρια. Επορύμε να ποτίζομε το πεδίν ασο χυλιαρ κι ασο βιζορόι. Το νερον απειπρικες πρέπει να χριόνοματο κεσίνομε το βραζμένον το νερον σο χαλοπλιμένον το χυτιν για σο πυκαλ κε θέχοματο σο παγυρ για σο χρίον το νερον. Πρέπει να τερύμε να μι κεσίστε άβραστον νερον σο βραζμένον.

Το πεδίν, πιον ερόστεσεν κι πρέπει να κοβαλιάτο κανις σα ζεάρια. Πρέπει να θέκοματο σο χαθαρον το χρεβατ, νάνιγομε τα παραθίρια, για νάναπνέι έφκολα, για να φέροματο σου αέραν σιν εβόραν, ασο τζιπάνοματο ασα μίας κ'ιστερα. Κι πρέπει να επιχτοτιλίζοματα. Αν

τα ποδάρια τι πεδί τη χρή, πρέπει να χυλένοματο με
το χυλεφτέρ. Χυλεφτέρ επορύμε να εφτάμε με ποχαλ
γομάτων χυλεν νερον και βιλομένον με την τάπαν.
Το πυκαλ πρέπει να βάλοματο σο στρόμαν απαν, επιδι
τη πετσιν τι πεδί εν τριφερον και με απρόσεκτον χυλε
ψτέρ επορύμε να χασσέθομε το πεδίν.

Ιστερα ασα 12 ορον πίναν πρέπει νάρχινύμε και
φάσσομε το πεδίν απολίγον·ολίγον.

Ολον το καλον το φαγιν εν τι μάνας το γάλαν.
Χριάσσετε να δίομε μάνας γάλαν όχι ασα τσιτσιν
αλα ασα χυλιαρ, κάθαν 2 όρας απο 2 τζαι χυλιάρια,
αφο με τον κερον απεμπρικες ιλίζοματο και χριόνοματο.

Αν το πεδίν επεβιζαλίεν πρέπει χορις άλο για τ'
αύτο την εκσερετικιν την περίπτωσιν να πισαλαφύμε γινέ
κας γάλαν αισάλεν γινέκαν ιγιινέσαν, πο βιζαλίζ. Ατε κι
πρέπει νάρνιστε. Κάθε σινιδιτέσα μάνα πρέπει να εγρικα,
υτο τι μάνας το γάλαν εν το καλίτερον γιατρικον για
την διάριαν και υτο αισάτοσον ογιγον γάλαν $\frac{1}{2}$ -1 ποτιρ
εκσαρτίστε : Σοι τι πεδί.

Κέπορι να μι εβρίστε σο χορίον ατόσον ολίγον μά
νας γάλαν. Αν κ'εβρίστε πρέπει να πέρομε αποθογαλατι
αρμένον χτινι γάλαν, νάνακατόνοματο εκσιμισίας με
το νερον, να δράζοματο, να κριδνοματο και να δίοματο
άμον και το μιτρικον γάλαν..

Σι γαλατι το δόσιμον ανάμεσα πρέπει να δίγομε το
πεδίν πολα νερον. Ιστερα χορις άλο να δίχνομε το πε
δίν τον γιατρον και χορις την σιβουλιν τι γιατρο τιδεν να
μι εφτάμε.

Οχι μοναχον γινεκ να λύζομε το πεδίν σον κε
ρον τι διάριας, αλα και χριαζόμενον πα συ.

Τα μυρταροσίνιας ασιν διάριαν πάρα πολα καρπούς
κε πόλα αγλίγορα επορυν να προχενυν σο σάπεμαν,
πίον εν δίσκολον να λαρόνοματο, ενο εν κιάλο έφρολον
να πέρομε τέμπροστάθε! Εκσον ατο πρεπ χαλα να προ-
σέχομε, να μι κίτε το πεδιν νεβραγμένον κε λερον.
Τέφορέθαν τένχύνια να μι σίροματα απαν σο πάτομαν.
Πρεπ διαμιας να στιβάζοματα κε να φιλάτοματα ως το
πλίσιμον σο τευπομένον τιν βέτριαν, σιν τιανιαχιαν για-
χοτ σο σκαφιδ, σέναν ἀλο μέρος.

Αλέος τα μίας θα φέρνε το μόλιζμαν κε σάλα τα
πεδιά. Ιστερα αζο χάθε λύσιμον τι πεδι πρεπ χαλα να
πλίνομε τα σσέρια αλέος επορύμε να πέρομε τιν αρόστιαν
εμις κε να δίγοματο κε τάλτε.

ΣΙΝΠΕΡΑΖΜΑΝ

Απαν μερέαν ίπαμ, ντο ι θνισιμότιτα τι μαρίον
σάτοριζνον τον χερον εμ σα πολιτιας εμ σα χορία έπει
ελίφτασεν. Ατο εγέντον, επιδι ι κατάστασι τέργατίον κε
τι χορετίον εκαλιτέρεπτεν, ι γραματιζμεν ι μανάδες
επερίεσπτεν κε επορύμε εγρικιζμένα να εχτελύνε τα οδι-
γίας τι γιατρο. Σα παλα μέρι ενήγαν πεδιον χονξυλτάτειας
κάθαν χρόνον τα γιάσλιας περιεσένε κε χαλιτερένε.

Αλα ερόζον ίχαμε μονονικοχίρικον χορέτκον νικο-
κιρίον, κ' επόρναμε να ελογχρίαζαμε, ντο τα εκατομίρια
ερτοσσι κε ι μεσέι ι χορετ θα εθγένε ασιν ανεξεστίαν
κε ασιν φτόχιαν κε θα βάλνε σι σιραν για τον εαφτόνα-
τυν πεδεμένον κε ιγιινον ζοιν. Ολια έλακσαν άμον τέρχι-
νεσεν το χαλχόζικον το χτίσιμον. Τα ισοδίματα τι χο-
ρετίον σα χολχόζια επερίεσπτεν. Το κινονικον ι ζοι εφτάι-
τον χορέτον ανηπτιζμένον κε ποθεμένον. Ι χορέτα περ-

μέρος σόλεν τιν δυλίαν και σόλεν το^π χινονικού τιν ζοιν
τι χολχοζι και ισα-ισα με τον άγυρον χτίζει το χινονικού
τιν ζοιν και το νέον τι ζι: σο χολχοζ. Το σαβετικον ε
χιζέρνιζι ιποστιρίζι και βοιθα τα χολχόζια χαλίτερα να
βάλνε τιν ιγιονομίαν. Σο χολχοζ πρύτα-πρύτα ανίγνε νο-
σοχομία, αρπυλατόριας, πεδίον χονζυλτάτσιας, γιάσλιας
και πεδίκα πλατίας.

Ι χολχόζνικι και ο χολχόζνιτσες πέρνε ενεργον μέ-
ρος σο διοργάνωμαν μορφοτικον και ιγιονομικον χαθιδρι-
μάτον, δυλέβνε οι γιατζέικας τ' ιγιονομίας. Για τιν χο-
ρέτσαν— χολχόζνιτσαν έφχολον θα έν νάνατρεφ ιγιινα πε-
δία. Το χολχόζικον το χτίσιμον ενι ε στράτα, που θα λι-
φταζ την θνιεψιμότιτα τι πεδίον, και που θάνατρεφ ιγιινα
πεδία.

ποτε καὶ παντούς τοις καὶ τοῖς οὐδέποτε μηδὲν εἶπεν
νοσησάς οὐτε τίχη νοσητὸς γετεί τοις οὐδὲν εἶπεν
τοντούς αὐτοῦ τοκτόνων οὐτε τίχη νοσητὸς γετεί
τοντούς εἰλικρίνων οὐτε τίχη νοσητὸς γετεί
τοντούς εἰλικρίνων οὐτε τίχη νοσητὸς γετεί
τοντούς εἰλικρίνων οὐτε τίχη νοσητὸς γετεί

τοντούς εἰλικρίνων οὐτε τίχη νοσητὸς γετεί

τοντούς εἰλικρίνων οὐτε τίχη νοσητὸς γετεί
τοντούς εἰλικρίνων οὐτε τίχη νοσητὸς γετεί
τοντούς εἰλικρίνων οὐτε τίχη νοσητὸς γετεί
τοντούς εἰλικρίνων οὐτε τίχη νοσητὸς γετεί
τοντούς εἰλικρίνων οὐτε τίχη νοσητὸς γετεί
τοντούς εἰλικρίνων οὐτε τίχη νοσητὸς γετεί
τοντούς εἰλικρίνων οὐτε τίχη νοσητὸς γετεί

τοντούς εἰλικρίνων οὐτε τίχη νοσητὸς γετεί

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΩΝΑΝ

ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ

ТИМІ 7 КАП.

ЦЕНА 7 коп.

АКАДΗМІЯ

А©НЧУМУ